בית ישראל (רוז'ין) — וירא

פרשה וירא שנת תרי"ט

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום. אני אומר כתיב שויתי ה' לנגדי תמיד הענין הוא כי זלע"ז עשה אלקים לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו כמארז"ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו גם איתא בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו וכו' וגם זה עשה השי"ת לטובה כי תענוג תמידי אינו תענוג ע"כ עשה השי"ת שיהי' לאדם מלחמת היצר לעבודתו ית' והעצה לזה שויתי ה' לנגדי תמיד היינו לשום תמיד הנ"ל בהנגד ולהאמין בה' באמת יותר מהשגה שלו כי על השגה וכל היצר להתגבר אבל על אמונת ה' באמת יותר מהשגה ע"ז אינו יכול להתגבר וזה שויתי ה' לנגדי תמיד היינו כשאדם הוא בהנגד כשהיצר מתגבר עליו אזי המצוה לשום ה' בהנגד ולהאמין כי מכה"כ והוא שם הוי' שם הרחמים שהוא למעלה מהשגה ושם אין להיצר שום שליטה כלל. אני אומר כשאדם עושה כן וסור מרע אז יכול להיות ועשה טוב לעבוד ה' בכל ולעסוק בתורה ולקשר עצמו בהשי"ת כי קוב"ה ואורייתא וישראל חד אינון וגם המצות חד אינון עם השי"ת כדכתיב בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך ותרגומו בכל אתר דאשרי שבינתי' בגווי' איתי לוותיך ואברכינך ואיתא בזוה"ק שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח והם התרי"ג מצות ונאחדין עם שם הוי' שם הרחמים וזהו וע"ט לעבוד לה' ולעסוק בתורה ובמצות וגם לפעמים עושה אדם מצות אנשים מלומדה אך מחשבתו להשי"ת מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה היינו ע"י מחשבה טובה הקב"ה מצרף ומזכך גם המעשה וכשאדם סו"מ וע"ט יוכל לבוא להתגלות אלקות וזהו וירא אליו ה' באלוני ממרא כשאדם הוא בבחי' ממרים הייתם עם ה' היינו שהיצר מתגבר עליו לשום ה' בהנגד ואז יכול להתגבר עליו ולעבוד לה' ובאמת הוא טוב יותר כשאדם מברר הרע ולוקח ממנו הטוב לעבודתו ית' וזהו וירא אליו ה' באלוני ממרא אני אומר כשאדם עובד ה' בהתלהבות צריך ליתן לב ולהאמין ולהבין שההתלהבות בא לו מהשי"ת שנתן לו והוא לא פעל מאומה וזהו והוא יושב פתח האוהל כחום היום היינו שכל התלהבות צריך להתבונן בלבו להבין שהוא עדיין בפתח וזהו השער לה' ולא התחיל עדיין כלל לעבוד לה' בהמדות יראה ואהבה ולידע כי לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת כי כשאדם סובר שכחו ופועל ידו פעל עבודתו אז הוא נופל ממדריגתו אבל כשמבין שהוא מהשם הוא ית' עוזר לו שיוכל לעבוד אותו ית"ש באהבה ויראה:

ממרא בגי' אפ"ר גם בתכלית החומר ראה שהכל מה' התגלות אלוקותו ית' שויתי ה' לנגדי תמיד. והוא יושב פתח האוהל כחום היום היינו כדכתיב פתחו לי שערי צדק ואיתא הבא לטהר מסייעין אותו היינו כשאדם מקבל עליו עומ"ש עי"ז יכול לעבוד לה' בכל המדות וזהו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו היינו בהג' קווים בהם קיים העולם אע"פ שיש זיי"ן מדות והענפים אבל העיקר

הוא הוא הג' קווים אהבה ויראה ות"ת ובאם האדם מקבל ע"ע עומ"ש יכול להיות לו התגלות אלוקות אך הוא רק בתות"פ וע"י המילה וירא אליו ה' באלוני ממרא גם בכל דברים גשמיים הי' לו התגלות אלקות:

צחק עשה לי אלקים. כי מיראה עלאה נמשך שמחה ומיראת עונש נופל למרה שחורה ח"ו. יש ז' ספי' נמשכין מז' הויות וכנגדם כ"ח עיתים י"ד נמשך מזיי"ן מדות הקדושים וזלע"ז בסט"א י"ד להיפך ח"ו ולכן כל ימיו של יצחק הי' בטובה שהוא הי' למעלה מן המדות כי יצחק בגימטרא ח' הוית ורוב ימיו של יעקב הי' בצער כי הי' בתוך המדות כי יעקב בגי' ז' הוית רק בעת שהי' בשמחה כתב בזוה"ק שהי' שמו ישראל ל"י רא"ש להורות שהוא למעלה מן המדות שהוא ג' ראשונות:

וירא אליו ה' באלוני ממרא פירש"י נגלה אליו בחלקו. ממרא בגי' אפר כשאדם רואה שפלותו אין זיין נידריקייט קאן ער ווערין א כלי להשראת השכינה וזהו וירא אליו ה' באלוני ממרא כשאדם רואה שפלותו הוא יכול להעשות עי"ז כלי להתגלו' השכינה:

וירא אליו באלוני ממרא כתיב שויתי ה' לנגדי תמיד. אומר אני כי אפי' בא ח"ו יסורים על אדם ועונשים צריך לחפש בזה רחמים ולהאמין שהכל הוא לטובתו כמ"ש נחום איש גם זו לטובה כי ע"י יסורים לבו של אדם נשבר ובא לידי תשוב' וכדרך שהאדם מתנהג כן הקב"ה מתנהג עמו וממשיך האדם ע"ע רחמים משם הוי' ב"ה שם הרחמים וזה שויתי ה' לנגדי תמיד אפי' ע"י התנגדות בחי' דין בא לידי שם הרחמים וזהו פי' אעשה לו עזר כנגדו שאפי' בתוך התנגדות שלו בקש לו עזר שצריך האדם לעבוד להשי"ת בבחי' כנגדו שהוא היצה"ר ולהסתכל בכל דבר תאווה בפנימות דבר המחי' אותו ולהשליך ממנו החיצונות כי כ"ד מהקדושה כמו שאה"כ ואתה מחי' את כולם וזהו. צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם שהצדיקים עובדים את השי"ת בכל אופנים בבחי' התנגדות. וזהו וירא אליו. ה' באלוני ממרא מלשון ממרים הייתם עם ה' רצה לומר אפי' בכל דברי עוה"ז הנוטה לענין רע גם מזה ראה והביט אאע"ה בבחי' המחי' אותו ודבק א"ע לנקודה הפנימיות שבתוכה והשליך ממנה החיצונות וזהו סו"מ וע"ט: